

[Ministeren for skatter og afgifter.]

bidrage stemmemæssigt til en gennemførelse af disse lovforslag.

Det har også været min linje i forhold til ændringen af skattekontrolloven, således som den foreligger her, og jeg beklager derfor, at hr. Stetter opfatter spørgsmålet om mindstegrænser som et kardinalpunkt. Det, jeg har givet udtryk for – og det ved jeg at hr. Stetter vil erkende – er, at for mig var det ikke noget kardinalpunkt. Derfor beklager jeg sådan set, at hr. Stetter gør det til et kardinalpunkt og gør det endog i den grad, at der stilles ændringsforslag uden for betænkningen. Vel, vi har diskuteret dette spørgsmål meget, meget grundigt ved mange tidligere lejligheder, og derfor skal jeg bare gentage min beklagelse.

Hr. Stetter stillede et spørgsmål, som jeg opfattede på følgende måde – og hvis jeg har misopfattet det, beder jeg hr. Stetter korrigere det – om det var meningen, at jeg kunne bruge bemyndigelsen til at fastsætte eksempelvis én mindstegrænse for visse pengeinstitutter og en anden mindstegrænse for andre pengeinstitutter. Dertil kan jeg sige, at det vil der ikke blive tale om; der vil blive tale om en fælles mindstegrænse, uanset om det er store eller små pengeinstitutter, for det er jo faktisk det, spørgsmålet går på i praksis.

Hr. Bernhard Baunsgaard var inde på et andet spørgsmål også i forbindelse med mindstegrænsen, hvor jeg gerne vil bekræfte, at for mig bliver fastsættelsen af mindstegrænsen en balance imellem på den ene side omkostningerne ved at indberette og på den anden side de nødvendige skattekontrolmæssige mål, vi skal forfølge efter den lovgivning, der foreligger. Jeg vil nødig og jeg har nødig villet på noget tidspunkt fastlægge et beløb, og de fleste vil uden videre erkende, at det vil være klogt ikke at nævne beløb fra denne talerstol, men jeg vil godt tilkendegive, at der er en balance mellem disse to synspunkter, omkostningssynspunktet for pengeinstitutterne på den ene side og de oplysninger, vi nødvendigvis skal have efter skattekontrolloven på den anden side. Dermed er i hvert fald angivet en størrelsesorden, som så nogenlunde harmonerer med det, hr. Bernhard Baunsgaard måtte ønske.

Hr. Bernhard Baunsgaard stillede derefter det spørgsmål, om vi ville overveje at ændre udbytteskatten, således at den også bliver en indberetningspligt i stedet for en udbyttebe-

skatning, en slags kuponbeskatning. Det vil jeg godt undersøge, men jeg vil godt sige med det samme, at jeg er betænkelig ved et sådant forslag, fordi det betyder et likviditetstab af et ganske betydeligt omfang for statskassen i hvert fald for det meste af et år eller måske mere, og det må med de statsfinansielle problemer, vi i øvrigt har, gøre os betænkelige.

Men, som sagt, det var glædeligt med den meget store opbakning bag dette forslag. De to tidligere forslag er jo sammensyet her, og det lover godt for fremtiden omkring bekæmpelsen af de sorte penge.

Glensgård (FP):

Jeg skal ved denne andenbehandling tage fat på fire problemstillinger.

Den ene er, at jeg for det første er glad for, at ministeren har tiltrådt en betænkning, hvori det præciseres, at bemyndigelsen vedrørende konfiskationsproblematikken ligesom begrænses, idet ministeren har meddelt udvalget, at han ikke vil igangsætte skattekontrollovens § 11 før efter mindst et par år.

Så vil jeg godt stille et spørgsmål til ministeren, og det går på § 8 H, stk. 3. Deri siger man, at for de konti, der ophæves i løbet af året, skal man indberette det beløb, der står på kontoen ved ophævelsen. Jeg vil gerne have ministeren til at bekræfte, at det indberetningstidspunkt, der tales om, er det tidspunkt, hvor man alligevel skal indberette beløbene for de konti, som står i bankerne, således at banken ikke tilpligtes, hver gang en konto ophæves, at indberette beløbet til skattevæsenet.

Så er der flere ordførere, der har været inde på, at ændringsforslaget om en mindstegrænse på 200 kr. ville være at forstå således, at man ville undgå beskatning af de 200 kr. Det er ikke tilfældet. Det er helt klart, at det er urimeligt at påføre pengeinstitutterne en administration, som kan undgås ved at sætte en mindstegrænse, og derfor håber jeg, at ministeren sætter mindstegrænsen så højt som overhovedet muligt, og vi har sagt, at der af administrationshensyn ikke bør indberettes beløb under 200 kr. Selvfølgelig skal beløbene medregnes i forhold til skatten, men administrationen skal undgås. Ministeren har svaret os, at 62 pct. af indberetningerne kan undgås, hvis man laver en mindstegrænse på 200 kr. Jeg havde håbet, at ministeren ville markere, at han i det mindste nærmede sig en sådan mindstegrænse. Vi har hørt et beløb på ca. 100 kr. nævnt, men